

trent ligesaa klart som ved Dagens Skin, og kan styde paa os saa sikkert og saa roligt, som han lystet, medens vi ude fra Forterne ikke kunne se Andet til Sjenden end et blændende Lys, ja saa blændende, at man ikke kan taale at se paa det, uden at tage blaa Briller paa. Det turde altsaa være høist nødvendigt, at vi fik de samme Apparater til at lyse efter Sjenden med. — Et Punkt, som har været meget under Omtale ved de tidligere Behandlinger af dette Lovforslag i det andet Thing, er Spørgsmaalet om Oprensningen af Citadellet Frederikshavns Grave. Som den, der har haft den Ære i 11 Aar at være Kompagnichef ved et af de Kompagnier, som garnisonere i Citadellet, kan jeg bevidne, at Bygningerne derude lide i høi Grad af Fugtighed, og de Befalingsmænd, der have Tjenestebolig derude, og som altsaa ere nødt til at bo derude, lide virkelig ved, at Fugtigheden i Grunden stiger op i Pusene og gjødiske smaa, lave, i og for sig meget daarlige Leiligheder i høi Grad ufikfede til Beboelse. Jeg tror derfor, at den Foranstaltning, at muddre Citadellens Grave op for at kunne sænke Vandstanden 12 Tommer, eller hoorm meget man nu vil kunne komme til, vil være en i høi Grad nyttig Foranstaltning, og jeg anser den ligesom for en Humanitetsforanstaltning med Hensyn til Beboerne af Citadellet, og navnlig for Beboerne i de laveste Etager i Citadellet; det er saa at sige allevegne Underofficerer med deres Familier, som bo der. — Jeg kan ikke Andet end i høi Grad glæde mig over, at man omsider er kommen saa vidt, at man har faaet bevilget Penge til at reparere den gamle Artillerikaserne ude paa Christianshavn for. Bygningen er ganske vist kun lidet egnet til at være Kaserne. Det er for en stor Del et gammelt Pakhus, men der kan dog gjøres særdeles Meget for at gjøre den mere beboelig, og jeg er overmaade glad ved, at der er bevilget Penge dertil. Jeg vilde ønske, at der oerhovedet i en nærmere Fremtid maatte blive bevilget de nødvendige Midler til i det Hele taget at forbedre Kaserneringsforholdene her i Rjøbenhavn, idet de paa visse Punkter ere meget slettere, end vistnok de fleste Medlemmer af det høie Thing have nogen Forestilling om. Jeg skal f. Ex. blot berøre, at man hver Sommer er nødt til ude i Kastellet at kasernere et ikke ringe Antal Mandskab i et Trækur, hvor der i underste Etage er Exercherhus og Gymnastikhus og ovenpaa en stor Sal, hvor man maa lægge, saavidt jeg veed, et Par Hundrede Menneker ind. Jeg kan ikke uden meget stor Bekymring tænke mig det Tilfælde, at der udbryd Ild i det Sted, det vilde ganske vist medføre en meget sørgelig Katastrofe. — Et høitaget Medlem af Thinget (Andræ) har udtalt sin Lat til Indenrigsministeriet for den Rante, som bliver iværksat i det kommende Finantsaar, at undersøge den sydlige Del af Grønland og undersøge den en nøiagtig topo-

grafisk Undersøgelse, dette første Skridt til en større Undersøgelse, som det dog paalaa den danske Nation som Uærspligt at foretage, en Undersøgelse, som havde til Formaal at opspøge og nogenlunde nøie bestemme Stedet for den gamle norske Koloni, som har bestaaet i Grønland i Middelalderen. Jeg kan ikke Andet end fuldkommen slutte mig til Tanken om det Ønskelige i en saadan Expedition, Tanken om det Ønskelige i, at ogsaa vi Danske kunde komme med til at foretage en Expedition oppe i de nordlige Farvande, de nordlige Egne af Nordkloben. Jeg vilde anse en saadan Expedition som en ganske overordentlig nyttig Ting, ikke alene for dem, der blive sendte derop. Det, at sende Folk op mod Nordpolen, er en god Maade at uddanne Bovehalse, driftige Mænd paa, og naar det kommer til Alvor, vil det netop være Bovehalse og driftige Mænd, som vi Danske behøve. Jeg kan ikke nære den ringeste Tvivl om, at hvis f. Ex. nogle Officerer af Søetaten bleve sendte paa en saadan Expedition og udrettede noget Betydeligt derved, saa vilde dette have en overordentlig nyttig Indflydelse, ikke alene paa Flaaden, ikke alene paa alle os Krigsfolk, men paa hele Nationen. Det vilde vække Nationens Rante og Interesse for modige Foretagender. Jeg kan derfor ikke Andet end paa det Fuldstændigste slutte mig til det høitagede Medlems Udtalelser i denne Henseende. Expeditionen til Undersøgelse af Julianehaabs Distrikt i det sydligste Grønland bliver paa en vis Maade en antiikvarisk Expedition. Jeg glæder mig ved at se, at der i det Hele er bevilget ikke ubetydelige Summer til Fremme af antiikvariske Foretagender, til Undersøgelse af vore Oldtidsminde-mærker herhjemme i Landet. Jeg kan imidlertid ikke lade være at benytte Leiligheden til at henstille, om der ikke kunde være nogen Grund for Staten til at understøtte, ikke blot de antiikvariske Bestræbelser, der finde Sted her i Landet, men tillige til at understøtte de historiske Forforskninger, som vistnok i høi Grad trænge til Statens Understøttelse, eftersom Erfaringen viser, at vi ikke her i Landet have Mæcenater, som man har i andre Lande, der støtte historiske Forforskninger. Jeg tænker her nærmest paa et Foretagende, som er sat igang af nogle yngre Historikere. Ja yngre! Det er vel saadan Folk paa min Alder eller henved 50 Aar; dem pleie vi jo i denne Tid at regne til de Uuge! Blandt disse Folk har der dannet sig en Kreds, et Selskab, som har sat sig til Formaal at udgive Kildeskrifter til den danske Historie. Jeg tror, at dette Selskab har henvendt sig til den høitærede Kultusminister om Understøttelse og har faaet lidt Understøttelse, om jeg mindes ret, nogle Hundrede Kroner. Det er jo altid Noget; men jeg maa tilstaa, jeg tror ikke, at det er med nogle Hundrede Kroner, eller endog om man kunde gjøre Regning paa, at